

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-08804/2017-ERU

V Ostravě dne 29. listopadu 2017

Č. j. 08804-8/2017-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán dle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-08804/2017-ERU a zahájeném dne 23. srpna 2017 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), v návaznosti na ust. § 78 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupku a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) s účastníkem řízení, kterým je právnická osoba **IVORY Energy, a.s.**, se sídlem Kostelecká 908, Čakovice, 196 00 Praha 9, IČO: 242 00 379, ve věci podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. f) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 5. června 2017 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

takto:

- I. Obviněný z přestupku, právnická osoba - IVORY Energy, a.s., se sídlem Kostelecká 908, Čakovice, 196 00 Praha 9, IČO: 242 00 379 (dále jen „účastník řízení“), se uznává vinným ze spáchání trvajících přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. f) energetického zákona, kterého se dopustil tím, že jakožto držitel licence na výrobu tepelné energie č. 311221431 a licence na rozvod tepelné energie č. 321533773 v rozporu s ust. § 20 odst. 6 energetického zákona nepředložil Energetickému regulačnímu úřadu v období od 3. května 2017 do 22. srpna 2017 regulační výkazy 31, 32-AP a 31, 32-CL a) za vykazovaný rok 2016.**
- II. Dle ust. § 91 odst. 14 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, se účastníku řízení za spáchání přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. f) energetického zákona ukládá pokuta ve výši **25 000 Kč** (slovy: dvacet pět tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 29017.**
- III. Dle ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického**

regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 29017.

Odůvodnění

I. Úvod

Na základě vlastních zjištění zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) s účastníkem řízení dne 23. srpna 2017 správní řízení z moci úřední ve smyslu ust. § 46 správního řádu, v návaznosti na ust. § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky, pro podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. f) energetického zákona.

II. Průběh správního řízení

Správní orgán vydal dne 23. srpna 2017 v souladu s ust. § 150 odst. 1 správního řádu, ve spojení s ust. § 90 zákona o odpovědnosti za přestupky, příkaz č. j. 08804-2/2017-ERU (dále také jako „příkaz“), kterým byla účastníku řízení za spáchání přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. f) energetického zákona uložena pokuta ve výši 35 000 Kč a opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu. Příkaz byl účastníkovi řízení doručen dne 23. srpna 2017.

Dne 30. srpna 2017 byl Úřadu doručen přepis účastníka řízení, který byl správním orgánem posouzen v souladu s ust. § 37 odst. 1 věty druhé správního řádu dle svého skutečného obsahu jako odpor proti příkazu. Podáním odporu byl příkaz dle ust. § 150 odst. 3 správního řádu zrušen a správní řízení dále pokračovalo.

V odporu účastník řízení uvedl, že pokládá vydaný příkaz za formálně nesprávný, neboť ust. § 20 odst. 6 energetického zákona neobsahuje termín ani odkaz na stanovení termínu (byť odůvodnění příkazu odkazuje na bod 8 přílohy č. 1 vyhlášky č. 262/2015 Sb., o regulačním výkaznictví, ale ani zde účastník řízení nespátřuje dovozenou souvislost s porušeným ustanovením), čímž dle jeho slov nemohlo dojít k porušení daného ustanovení, které je mu kladeno za vinu. Účastník řízení v odporu dále uvedl, že hodlá svou povinnost dle ust. § 20 odst. 6 energetického zákona splnit v termínu, který mu objektivní skutečnosti umožňují.

V odporu účastník řízení uvedl, že uloženou výši pokuty považuje za nepřiměřeně vysokou, a to z následujících důvodů:

- i. Společenská škodlivost jednání účastníka řízení pokud by měla spočívat v narušení cenové regulace je v případě tak malé společnosti, jejíž cenové lokality se mnohdy skládají z jediného vytápěného objektu, tak malá, že se prakticky nedá statisticky vyjádřit a je spíše teoretickou konstrukcí. Jedná se tedy dle slov účastníka řízení pouze o formální pochybení spočívající v neodevzdání statistického výkazu, který navíc pokud je požadován v rozsahu výkazu aktiv a pasiv je dostupný v řádné účetní závěrce.
- ii. Účastník řízení považuje odůvodnění příkazu týkající se nemožnosti liberace za nesprávné, protože k liberaci existuje řada důvodů a Úřad účastníka řízení k jejich prokázání nevyzval. Dle účastníka řízení Úřadem vyžadované statistické podklady představují pro malou společnost, která má cca 4

zaměstnance na hlavní pracovní poměr a její podnikání je roztroušeno do mnoha malých lokalit za zcela neúnosnou pracovní zátěží. Účastník dále uvádí, že v poslední době byly zavedeny výkazy nejen za celou společnost, ale i za jednotlivé cenové lokality, a to vždy dvakrát za výrobu i rozvod. Malá společnost s distribuovanou výrobou je tak ve zřejmé nevýhodě proti „obří“ teplárně v jedné cenové lokalitě. Nově zavedená kvartální hlášení po jednotlivých krajích požadují, aby účastník vykazoval kromě ročních výkazů po cenových lokalitách i čtyřikrát do roka výkazy strukturované po krajích, tedy metodicky jinak. Dle slov účastníka řízení jsou Úřadem požadované výkazy a v podstatě i ostatní výkazy vyžadovány v termínu, který je v rozporu s termínem podle zákona o účetnictví a je tedy vyžadováno něco, co z důvodů konsolidace české a slovenské části firmy v té době ještě neexistuje. Účastník řízení uvedl, že vyplnění výkazů by tedy bylo možné jen formalisticky, a to za cenu velkých nepřesností a velké pracovní zátěže pro externí účetní firmu a představovalo by dodatečné náklady pro účastníka řízení.

- iii. K odrazujícím účinku i pro jiné nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníkovi řízení, uvádí účastník řízení, že je zcela nemožné porovnávat účastníka řízení (cca ■ stálý administrativní zaměstnanci) s firmami typu ČEZ, RWE, Eon apod. Účastník řízení tímto uvádí, že pokuta 35 000 Kč, která pro firmu velikosti účastníka řízení znamená celý měsíční čistý příjem ■ z jejich ■ zaměstnanců a tedy zásadní postih, je pro některé ostatní soutěžitele, kteří navíc mají nesrovnatelné personální kapacity pro vyplňování statistiky, zcela pod úrovní rozlišení. Účastník řízení má za to, aby byl výchovný dopad pokut úměrný výši pokuty 35 000 Kč pro firmu s obratem cca ■ Kč, tak by firma s obratem ■ Kč musela dostat za neodevzdané statistiky pokuty cca ■ Kč, což se dle účastníka řízení neděje. Tímto účastník řízení vysvětlil, proč není použitelný tento argument pro firmu velikosti účastníka řízení.
- iv. Účastník řízení považuje za vnitřně nelogický odstavec příkazu týkající se délky protiprávního jednání, který tvrdí, že délka pochybení účastníka řízení je po relativně krátkou dobu, ale Úřad k ní přihlédl jako přitěžující skutečnosti, a to jenom proto, že se odvolává na pevně stanovený termín. Účastník řízení má za to, že podle této logiky je pak zdržení se o 1 den stejně přitěžující jako o zdržení se o rok.
- v. Co se týče stanovení výše pokuty, účastník řízení má za to, že celá její argumentace postrádá jasnou kvantifikaci a je v podstatě o pocitech. Účastník řízení uvádí, že pokud je horní hranice pokuty 15 mil. Kč, což je podle něj pokuta pro největší firmy na trhu, která by opakovanou obstrukcí způsobila zhroucení regulačního mechanismu a tato firma (účastník řízení uvádí pro porovnání ČEZ) má obrat ■ Kč, zisk ■ Kč a ■ zaměstnanců, pak je účastník řízení cca ■ krát obratově menší, ve ztrátě a s cca ■ krát méně zaměstnanci, jeho pokuta by se tedy měla pohybovat v řádu ■ až ■ Kč, zvláště, když je argumentováno Úřadem, že se jedná o první pochybení a že pokuta je při dolní hranici sazby, kterou je nula.

Dne 6. září 2017 zaslal správní orgán účastníkovi řízení Vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit aktuální majetkové poměry, č. j. 08804-4/2017-ERU (dále jen také jako „Vyrozumění“), ve kterém informoval účastníka řízení v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního

řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci. Zároveň bylo účastníkovi řízení sděleno, co je považováno za podklady rozhodnutí, a byla mu dána možnost doložit správnímu orgánu doklady svědčící o jeho aktuálních majetkových poměrech, a to vše do 10 kalendářních dnů od doručení Vyrozumění. Vyrozumění bylo účastníku řízení doručeno dne 6. září 2017.

Dne 15. září 2017 doručil účastník řízení Úřadu své vyjádření označené jako „Doložení podkladů k majetkovým poměrům a vyjádření účastníka k č. j. 08804-4/2017-ERU“ ze dne 14. září 2017 (založeno pod č. j. 08804-5/2017-ERU), jehož přílohu tvořily výkazy zisku a ztráty ke dni 31. prosinci 2016, výkazy zisku a ztráty ke dni 30. června 2017, rozvahy ke dni 30. června 2017, rozvaha ke dni 31. prosince 2016, přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016, zpráva nezávislého auditora o ověření řádné účetní závěrky k 31. prosinci 2015, rozvaha ke dni 31. prosince 2015, výkaz zisku a ztráty ke dni 31. prosince 2015, vč. přílohy. Z účetních závěrek za rok 2015, 2016 a k pololetí 2017 dle účastníka řízení vyplývá, že výše pokuty stanovená příkazem je nepřiměřeně vysoká. Z doložených podkladů dle účastníka řízení vyplývá, že jeho společnost je start-up, který de facto zahájil podnikání před 3 lety a z pochopitelných nutných vstupních nákladů je po celou dobu ve ztrátě. Dle účastníka řízení je nezbytné pro začínající společnost udržet co nejnižší míru neproduktivních režijních nákladů, což je vidět i ze sumy celkových mzdových nákladů, která se pohybuje ve výši, která je zlomkem nákladů vynakládaných ve velkých energetických firmách pro oddělení mající na starosti licence, regulační výkaznictví, kalkulace a statistiku. Cca polovina tržeb účastníka je navíc generována na Slovensku, kde jsou na účastníka řízení (držitele licence) opět kladeny značné požadavky.

Účastník řízení uzavřel, že se snaží růst, s čímž je spojena značná agenda týkající se rozšiřování licencovaných provozoven a území, která jsou v různých krajích a cenových lokalitách. Účastník řízení kromě toho, díky nutnosti konsolidace a dalších požadavků legislativy, nemá výsledky dříve než ke konci 6. měsíce a tedy požadavek na jejich vydání k 31. dubnu je zatěžující. Neodevzdání výkazů je první a víceméně formální chybou (účastník řízení má za to, že jde o zanedbatelnou chybu vzhledem k dopadu na celkový proces regulačního výkaznictví) účastníka řízení a dodává, že výkazy odesílá zároveň s tímto vyjádřením, a proto považuje za dostatečné výchovnou pokutu v řádu jednotek tisíců korun.

Dne 3. října 2017 zaslal správní orgán účastníkovi řízení Poučení obviněného z přestupku o možnosti žádat o nařízení ústního jednání, č. j. 08804-6/2017-ERU (dále jen také jako „Poučení“), ve kterém poučil účastníka řízení o jeho právu podle ust. § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky požádat o nařízení ústního jednání, je-li to nezbytné k uplatnění jeho práv. Současně správní orgán sdělil účastku řízení, že žádost o nařízení ústního jednání musí obsahovat odůvodnění, ve kterém je účastník řízení povinen prokázat, že nařízení ústního jednání je nezbytné k uplatnění jeho práv. Pokud v podané žádosti nebude prokázáno, že je nařízení ústního jednání nezbytné k uplatnění práv účastníka řízení (obviněného z přestupku), správní orgán žádost o nařízení ústního jednání podle ust. § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky zamítne. Poučení bylo účastníku řízení doručeno dne 4. října 2017.

Správní orgán v Poučení dále konstatoval, že účastník řízení přípisem označený jako „Doložení podkladů k majetkovým poměrům a vyjádření účastníka k č. j. 08804-4/2017-ERU“ ze dne 14. září 2017 nedoložil Úřadu regulační výkazy 31, 32-AP a 31, 32-CL a) za vykazovaný rok 2016, jak účastník řízení v přípise nesprávně uvádí. Zároveň bylo

účastníkovi řízení sděleno, aby žádost o nařízení ústního jednání a výše uvedené regulační výkazy účastníka řízení zaslal Úřadu do 5 kalendářních dnů ode dne doručení Poučení, kdy bude posléze ve věci rozhodnuto.

Dne 4. října 2017 doručil účastník řízení Úřadu své regulační výkazy 31, 32-AP a 31, 32-CL a) za vykazovaný rok 2016.

Dne 9. října 2017 doručil účastník řízení Úřadu své vyjádření označené jako „Vyjádření k poučení o možnosti žádat nařízení ústního jednání (č. j. 08804-6/2017-ERU)“ (založeno pod č. j. 08804-7/2017-ERU), v němž uvedl, že nevidí důvod k nařízení ústního jednání a že předmětné regulační výkazy byly Úřadu odeslány dne 4. října 2017. Účastník řízení dále doplňuje svá předchozí vyjádření a poukazuje na fakt, že Úřad požaduje vyplnit i údaje, které nejsou v moci povinné osoby, tímto myslí zejména pořizovací ceny pronajatých majetků. Účastník řízení dále k tomu uvádí, že v nápovědě k regulačním výkazům je uvedeno, že tento povinný údaj poskytne pronajímatel, který ovšem takovou zákonnou povinnost nemá. Účastník řízení má za to, že i kdyby pronajímatel tuto povinnost měl, tak není vymahatelná z pozice povinné osoby a v některých případech tento údaj nemůže ani existovat (např. když se pronajímá pouze část budovy – sklep školy, sklep bytového domu nebo část pozemku, kdy ani pronajímatel nedisponuje pořizovací cenou této části).

Účastník řízení uzavřel, že není příznivcem formalistického přístupu, a proto se snažil tyto údaje (pořizovací ceny) dohledat, což se mu nepodařilo a způsobilo zdržení odevzdání výkazů. Účastník řízení žádá při stanovení výše pokuty k přihlídnutí k faktu, že je požadováno nesplnitelné a pokud by pokuta byla nepřiměřená, vedla by místo výchovného účinku k odevzdání formálně vyplněných formulářů bez ohledu na skutečnost.

Správní orgán s ohledem na zásadu materiální pravdy zakotvenou v ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které jsou součástí spisu sp. zn. OSR-08804/2017-ERU ke dni vydání tohoto rozhodnutí, jsou pro vedení správního řízení a vydání tohoto rozhodnutí úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 správního řádu.

III. Popis skutkového stavu

Úřadem bylo zjištěno, že účastník řízení je právnickou osobou (akciovou společností) zapsanou ve veřejném rejstříku vedeném u Městského soudu v Praze, oddíl B, vložka 17800.

V rámci správního řízení bylo zjištěno, že účastníku řízení byla Úřadem udělena licence na výrobu tepelné energie č. 311221431 s termínem zahájení licencované činnosti dne 27. září 2012 a licence na rozvod tepelné energie č. 321533773 s termínem zahájení licencované činnosti dne 8. března 2016.

Při kontrole dodržování povinností vyplývajících z ust. § 20 odst. 6 energetického zákona Úřad zjistil, že mu účastník řízení jakožto držitel licence na výrobu a rozvod tepelné energie nepředložil regulační výkazy 31, 32-AP a 31, 32-CL a) za vykazovaný rok 2016, ač tak měl učinit nejpozději do 30. dubna 2017, resp. 2. května 2017, tj. nejbližší následující pracovní den.

IV. Právní hodnocení

Dle ust. článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Dle ust. § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona (tj. ode dne 1. července 2017) hledí jako na přestupky podle tohoto zákona. Na základě uvedeného jsou správní delikty v tomto rozhodnutí označovány jako přestupky.

Jak právní úprava odpovědnosti za jiný správní delikt právnické osoby dle energetického zákona, tak i právní úprava odpovědnosti za přestupek právnické osoby dle zákona o odpovědnosti za přestupky, je založena na tzv. objektivní odpovědnosti, tj. odpovědnost právnické osoby je posuzována v obou právních úpravách bez ohledu na zavinění. V tomto směru lze tedy konstatovat, že právní úprava dle zákona o odpovědnosti za přestupky není pro pachatele příznivější.

Ust. § 91d odst. 1 energetického zákona obdobně jako ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky rovněž dále uvádí, že právnická osoba za správní delikt, resp. přestupek, neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky se pak právnická osoba nemůže odpovědnosti za přestupek zprostit, jestliže z její strany nebyla vykonávána povinná nebo potřebná kontrola nad fyzickou osobou, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, nebo nebyla učiněna nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení přestupku.

Správní orgán tudíž dospěl k závěru, že pro posouzení obecné odpovědnosti účastníka řízení za spáchání přestupku se použije právní úprava účinná v době spáchání přestupku, tj. právní úprava dle energetického zákona, příp. správního řádu, neboť právní úprava obecné odpovědnosti právnické osoby za přestupek dle zákona o odpovědnosti za přestupky je ve svém důsledku pro pachatele totožná, ne-li méně příznivá s přihlédnutím k nemožnosti vyvinění dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky.

K protiprávnímu jednání účastníka řízení správní orgán uvádí, že jej posoudil jako trvající přestupek, a to z důvodu toho, že protiprávní jednání účastníka řízení, jež je předmětem tohoto řízení, naplnilo znaky trvajícího přestupku. Pokud se týká naplnění znaků trvajícího přestupku pak ty byly uvedeny např. v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22. února 2005, č. j. 5 A 164/2002-44, takto „trvajícím jiným správním deliktem (přestupkem) je takový správní delikt (přestupek), jímž pachatel vyvolá protiprávní stav, který posléze udržuje, popřípadě, jímž udržuje protiprávní stav, aniž jej vyvolal. Jednání, jímž pachatel udržuje protiprávní stav, závadný z hlediska správního práva, tvoří jeden skutek a jeden správní delikt (přestupek) až do okamžiku ukončení deliktního jednání, tj. až do okamžiku odstranění protiprávního stavu“. Správní orgán k tomu doplňuje, že trvající přestupek trvá, pokud trvá protiprávní stav, přičemž mezníkem pro posuzování spáchání trvajícího přestupku jako nového skutku a tedy nového přestupku je zahájení správního řízení. Uvedené vyplývá z ust. § 12 odst. 11 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní řád“), které zní „Pokračuje-li obviněný v jednání, pro které je stíhán, i po sdělení obvinění, posuzuje se takové jednání od tohoto úkonu jako nový

skutek“. Jelikož správní řád žádné obdobné ustanovení neobsahuje, použil správní orgán analogicky ust. § 12 odst. 11 trestního řádu v daném správním řízení.

Aplikací výše uvedeného na daný případ dospěl správní orgán k závěru, že protiprávní jednání účastníka řízení, které mělo spočívat v tom, že po určitou dobu (konkrétně od 3. května 2017 do 22. srpna 2017) nepředložil Úřadu regulační výkazy v souladu s ust. § 20 odst. 6 energetického zákona, nepochybně mělo charakter trvajících přestupků, neboť účastník řízení vyvolal a udržoval po uvedenou dobu protiprávní stav.

Správní orgán dále přistoupil k vyhodnocení příznivosti znění speciálního zákona upravujícího odpovědnost za správní delikt účastníka řízení, kdy konstatuje, že energetický zákon byl po spáchání vytykánych jednání účastníka řízení novelizován, a to (i) zákonem č. 152/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 6. června 2017, (ii) zákonem č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 1. července 2017, a (iii) zákonem č. 131/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, kdy část této novely nabyla účinnosti dne 1. srpna 2017, (dále jen „novelizovaný energetický zákon“).

Jak energetický zákon účinný do 5. června 2017 [v ust. § 91 odst. 1 písm. f)], tak i novelizovaný energetický zákon vždy trestal a trestá [taktéž v ust. § 91 odst. 1 písm. f)] stav, kterého se držitel licence dopustí tím, že poruší některou z povinností podle § 20 odst. 1 až 3 nebo podle § 20 odst. 6 nebo 7.

Z uvedeného tedy vyplývá, že právní úprava posouzení odpovědnosti za přestupek novelizovaného energetického zákona není pro účastníka řízení (tedy pachatele) příznivější, neboť je totožná s právní úpravou účinnou v době spáchání činu. Správní orgán proto posoudil jednání účastníka řízení podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno [tj. posuzoval ust. § 91 odst. 1 písm. f) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017].

Podle zákona o odpovědnosti za přestupky, tj. úpravy účinné v době zahájení správního řízení, pak bylo správním orgánem v souladu s ust. § 112 odst. 4 téhož zákona postupováno v otázkách procesních.

Dle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

Za přestupek podle ust. § 91 odst. 1 písm. f) energetického zákona i novelizovaného energetického zákona lze uložit podle ust. § 91 odst. 14 písm. c) téhož zákona, pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Tedy výše pokuty se v novelizovaném energetickém zákoně nezměnila.

Energetický zákon a rovněž novelizovaný energetický zákon tedy za přestupek dle ust. § 91 odst. 1 písm. f) stejných zákonů neumožňuje pachateli uložit jinou sankci než pokutu, a to bez možnosti např. mimořádného snížení výměry pokuty či dokonce upuštění, resp. podmíněného upuštění, od uložení správního trestu jak upravuje zákon o odpovědnosti za přestupky v ust. § 42 až § 44. Správní orgán má tedy za to, byť i pouze s ohledem na uvedená ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky, že právní úprava týkající se určení druhu a výměry sankce je dle zákona o odpovědnosti za přestupky pro účastníka řízení příznivější než právní úprava dle energetického zákona, a tudíž při určení druhu a výměry sankce za spáchání přestupku postupoval dle části druhé hlavy VII zákona o odpovědnosti za přestupky a novelizovaného energetického zákona, který vyhodnotil jako pro pachatele příznivější (logicky navazuje na úpravu zákona o odpovědnosti za přestupky) jak i vyplývá z části „V. Uložení správního trestu“ odůvodnění tohoto rozhodnutí.

IV. I. Obecný právní rámec

Přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. f) energetického zákona se dopustí držitel licence tím, že poruší některou z povinností podle ust. § 20 odst. 1 až 3 nebo podle ust. § 20 odst. 6 nebo 7 energetického zákona.

V rámci správního řízení se tedy správní orgán zabýval uvedeným přestupkem v návaznosti na porušení povinnosti stanovené v ust. § 20 odst. 6 energetického zákona.

Z ust. § 20 odst. 6 energetického zákona vyplývá, že držitel licence na přenos elektřiny, přepravu plynu, uskladňování plynu, činnosti operátora trhu, distribuci elektřiny, distribuci plynu, na obchod s elektřinou, který je povinně vykupujícím podle zákona o podporovaných zdrojích energie, držitel licence na výrobu tepelné energie a držitel licence na rozvod tepelné energie, jehož celkový roční objem tržeb za všechny dodávky tepelné energie přesahuje ██████████ Kč, je povinen sestavovat regulační výkazy a předkládat je Úřadu. Na žádost Úřadu je osoba předkládající regulační výkazy povinna předložit jedno vyhotovení regulačních výkazů, ze kterého byly odstraněny údaje mající charakter obchodního tajemství nebo důvěrné informace.

Dle bodu 8 přílohy č. 1 vyhlášky č. 262/2015 Sb., o regulačním výkaznictví (dále jen „Vyhláška“), je držitel licence na výrobu tepelné energie nebo rozvod tepelné energie povinen Úřadu výkazy 31, 32-AP (tj. Výkaz aktiv a pasiv) a 31, 32 CL a) [tj. Výkaz cenové lokality (část a)] předložit do 30. dubna následujícího roku, a to zasláním v elektronické podobě podepsané držitelem licence nebo osobou oprávněnou jednat za držitele licence, nebo v listinné podobě podepsané držitelem licence nebo osobou oprávněnou jednat za držitele licence a současně v elektronické podobě. Ten držitel licence, který nedosahuje stanovené energetické účinnosti zdrojů, nebo překračuje stanovenou hodnotu tepelných ztrát v rozvodech, je povinen sestavit a předložit Úřadu výkaz 31, 32-CL b) [tj. Výkaz cenové lokality část b)]. Náležitosti a členění těchto výkazů včetně jejich vzorů jsou vedeny v příloze č. 9 Vyhlášky.

IV. II. Právní posouzení skutku

Z uvedeného tedy vyplývá, že povinnost předkládat regulační výkazy Úřadu se vztahuje pouze na vybrané držitele licence. Správní orgán se proto dále zabýval otázkou, zda má účastník řízení udělenou některou z licencí, jež je předvídána v ust. § 20 odst. 6

energetického zákona, a zda se tak povinnost sestavovat regulační výkazy a tyto pak předkládat Úřadu vztahuje i na osobu účastníka řízení.

V rámci správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení je držitelem licence na výrobu tepelné energie č. 311221431 a na rozvod tepelné energie č. 321533773. Dle Vyhlášky se jedná o skupiny činností č. 31 (výroba tepelné energie) a č. 32 (rozvod tepelné energie).

Vzhledem k tomu, že je účastník řízení držitelem licence na výrobu tepelné energie a rozvod tepelné energie, prověřoval dále správní orgán ve smyslu ust. § 20 odst. 6 energetického zákona, zda celkový roční objem tržeb účastníka řízení z licencovaných činností (výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie) přesahuje [REDAKCE] Kč.

Z Výkazu 31, 32-CL a): Výkaz cenové lokality (část a) za rok 2015 předloženém účastníkem řízení Úřadu vyplývá, že účastník řízení v roce 2015 dosáhl objemu tržeb z licencovaných činností ve výši [REDAKCE] Kč bez DPH při dodávce [REDAKCE] tepelné energie. Z Výkazu 31, 32-CP: Výkaz cen a technických parametrů k 1. lednu 2016 je pak zřejmé, že účastník řízení v roce 2016 předpokládal vyšší objem tržeb z licencovaných činností než v roce minulém, a to tržby ve výši [REDAKCE] Kč bez DPH při dodávce [REDAKCE] tepelné energie.

Správní orgán tak konstatuje, že účastníkovi řízení vznikla povinnost ve smyslu ust. § 20 odst. 6 energetického zákona, neboť nejenomže je držitelem licence na výrobu tepelné energie a rozvod tepelné energie, ale taktéž naplnil i druhou podmínku věty první ust. § 20 odst. 6 téhož zákona, tedy že jeho celkový roční objem tržeb z licencovaných činností přesahuje [REDAKCE] Kč.

Správní orgán s ohledem na výše uvedené zjistil a prokázal, že účastník řízení jakožto držitel licence na výrobu tepelné energie č. 311221431 a rozvod tepelné energie č. 321533773 v rozporu s ust. § 20 odst. 6 energetického zákona nepředložil Úřadu do dne vydání příkazu regulační výkazy 31, 32-AP a 31, 32-CL a) za rok 2016, přestože se na něj tato povinnost vztahovala a byl povinen tak učinit do 30. dubna 2017 (neděle), resp. 2. května 2017, tj. nejbližší následující pracovní den. Tímto svým jednáním účastník řízení naplnil formální znaky přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. f) energetického zákona.

IV. III. Formální a materiální stránka přestupku

S ohledem na vše výše uvedené má správní orgán za to, že účastník řízení porušil povinnost stanovenou v ust. § 20 odst. 6 energetického zákona, neboť nejenomže je držitelem licence na výrobu tepelné energie č. 311221431 a rozvod tepelné energie č. 321533773, ale taktéž naplnil i druhou podmínku věty první ust. § 20 odst. 6 téhož zákona, tedy že jeho celkový roční objem tržeb z licencovaných činností přesahuje [REDAKCE] Kč, čímž naplnil formální znaky přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. f) energetického zákona. Správní orgán se nicméně musel zabývat také materiální stránkou uvedeného přestupku.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná,

musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty (přestupky). Podstatou správních deliktů (přestupků) je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt (přestupek), musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot.

Při posouzení materiální stránky přestupku je třeba obecně vycházet zejména ze skutečnosti, že každá skutková podstata přestupku implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako přestupek.

Správní orgán má za to, že jednání účastníka řízení naplnilo rovněž znaky materiální stránky přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. f) energetického zákona, neboť v jeho jednání lze shledat jistou společenskou škodlivost spočívající v narušení výkonu cenové regulace Úřadu, neboť ten využívá údaje z regulačních výkazů například pro vytvoření přehledů výsledných cen tepelné energie, vyhodnocení vývoje cen tepelné energie, sledování dopadů regulace cen tepelné energie na regulované subjekty, sledování finanční stability držitelů licencí a zjišťování obvyklé výše jednotlivých nákladů a zisku při výrobě a rozvodu tepelné energie.

K námitce účastníka řízení týkající se společenské škodlivosti správní orgán uvádí, že souhlasí, že společenská škodlivost vytýkaného jednání účastníka řízení je nižší, nicméně ne na tolik malá, aby se v daném případě nejednalo o přestupek (viz výše hodnocení materiální stránky přestupku). Ust. § 20 odst. 6 energetického zákona stavuje povinnosti dotčeným držitelům licencí, tj. nejen účastníkům řízení, předkládat Úřadu do 30. dubna 2017, resp. 2. května 2017, tj. nejbližší následující pracovní den, regulační výkazy 31, 32-AP a 31, 32-CL a) za vykazovaný rok 2016. Na této zákonem stanovené povinnosti nemění nic skutečnost, kdyby byly výkazy aktiv a pasiv (výkazy 31, 32-AP) dostupné v řádných účetních uzávěrkách dotčených subjektů. Účastník řízení jakožto držitel licence je povinen znát a dodržovat veškeré povinnosti plynoucí mu z držby licence a tyto v zákonné lhůtě také plnit.

IV. IV. Odpovědnost za přestupek

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl Úřad k dispozici, nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení.

K námitce účastníka řízení týkající se liberace správní orgán dále uvádí, že účastníkem řízení uvedené skutečnosti neodůvodňují jeho liberaci. Odpovědnost právnických osob za přestupky je objektivní, k subjektivním předpokladům odpovědnosti právnických osob se tedy zásadně neřadí zavinění. Z hlediska naplnění podmínek ust. § 91d odst. 1 energetického zákona, tj. zproštění se odpovědnosti za spáchaný přestupek, leží důkazní břemeno ohledně prokazování vynaložení veškerého úsilí na pachateli přestupku (účastníku

řízení). Správní orgán dále doplňuje, že povinnost předkládat Úřadu regulační výkazy je stanovena v ust. § 20 odst. 6 energetického zákona a Úřad jakožto dohledový orgán nad dodržováním energetického zákona nemůže vzít v potaz účastníkem řízení uvedený „liberační důvod“ spočívající v tom, že obdobná povinnost je stanovena rovněž v zákoně o účetnictví. Jinými slovy, jak již bylo výše uvedeno, účastník řízení je povinen dodržovat jak energetický zákon, tak jiné obecně závazné právní předpisy (zákon o účetnictví nevyjímaje), přičemž z pohledu posouzení předmětného přestupku jsou relevantní pouze povinnosti stanovené energetickým zákonem.

Lze tak uzavřít, že účastník řízení se dopustil spáchání přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. f) energetického zákona, za který je také odpovědný.

IV. V. Vypořádání dalších námitek účastníka řízení

Správní orgán považuje za nezbytné vypořádat se také s dalšími námitkami účastníka řízení, které vznesl v rámci správního řízení.

Účastník řízení uvádí ve svém odporu proti příkazu, že porušené ustanovení, které je mu kladeno za vinu „neobsahuje termín ani odkaz na stanovení termínu“ k předložení regulačních výkazů Úřadu, čímž dle slov účastníka řízení nemohlo dojít k porušení daného ustanovení. Správní orgán k tomuto uvádí, že podle zmocňovacího ust. § 98a odst. 2 písm. e) energetického zákona je prováděcím právním předpisem, který stanovuje termíny pro předkládání regulačních výkazů Vyhláška, kdy konkrétně termín pro stanovení regulačních výkazů je stanoven v bodu 8 přílohy č. 1 této Vyhlášky, přičemž účastník řízení jako držitel licencí je povinen tyto termíny dodržovat.

Správní orgán bere v potaz, že argumentace správního orgánu v rámci odůvodnění příkazu napadaná účastníkem řízení o délce trvání protiprávního stavu může působit nejednoznačně, a proto nyní správní orgán považuje za nutné tento argument lépe objasnit. Správní orgán měl v příkazu vhodněji uvést, že „účastník řízení je v prodlení s předložením regulačních výkazů po relativně *dlouhou* dobu (tj. po dobu od 3. května 2017 do 22. srpna 2017), k čemuž přihlédl správní orgán jako k přitěžující okolnosti, neboť všechny subjekty, na které dopadá povinnost předložit Úřadu regulační výkazy, mají pevně stanovený termín pro jejich předložení.“

Správní orgán uvádí k tvrzení účastníka o rozmezí pokuty, že správní orgán je povinen stanovit výši pokuty dle kritérií, jenž stanovuje zákon. Kritéria, která správní orgán posuzuje, jsou uvedeny v části V. tohoto rozhodnutí nazvané jako Uložení správního trestu.

Účastník řízení ve svém vyjádření označeném jako „Vyjádření k poučení o možnosti žádat nařízení ústního jednání (č. j. 08804-6/2017-ERU)“ ze dne 9. října 2017 uvádí, že se snažil dohledat údaje (pořizovací ceny pronajatých majetků), což se mu nepodařilo a způsobilo zdržení odevzdání výkazů. Přičemž účastník řízení žádá „k přihlídnutí k faktu, že je požadováno nespelnitelné a pokud by pokuta byla nepřiměřená, vedla by místo výchovného účinku k odevzdání formálně vyplněných formulářů bez ohledu na skutečnost.“ Správní orgán má za to, že skutečnosti obsažené ve výše uvedené námitce nemohou mít vliv na odpovědnost účastníka řízení za nesplnění povinnosti dle ust. § 20 odst. 6 energetického zákona. Pokud účastník řízení pochyboval o správnosti předkládaných údajů (resp. tyto údaje ani nebylo objektivně možné dohledat), pak tato skutečnost sama o sobě nezbavuje účastníka

řízení předmětné regulační výkazy předložit. Dle názoru správního orgánu by naopak předložení neúplných regulačních výkazů nemuselo nutně znamenat porušení ust. § 20 odst. 6 energetického zákona, a to za předpokladu, že by posléze vyšlo najevo, že tyto údaje nebylo objektivně možné dohledat.

V. Uložení správního trestu

Dle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější. V rámci úvodní části „IV. Právní hodnocení“ odůvodnění tohoto rozhodnutí dospěl správní orgán k závěru, že pro pachatele jsou výhodnější ta ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, jež jsou uvedena v zákoně o odpovědnosti za přestupky, a proto správní orgán aplikoval tato ustanovení.

Dle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek, resp. správní delikt, uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

Jelikož zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, neumožňuje ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložit pachateli správní trest ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku a ani z povahy provedení vytýkaného skutku účastníka řízení tomuto nelze uložit propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, přichází co do druhu správního trestu ukládaného účastníkovi řízení pouze napomenutí či pokuta.

S ohledem na ust. § 18 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (jako zvláštního zákona ve vztahu k zákonu o odpovědnosti za přestupky), které upravuje taxativní výčet sankcí, jež je možné uložit za porušení právních předpisů v působnosti Úřadu, a to sankce ve formě pokuty a opatření k nápravě, má správní orgán za to, že správní trest pouze ve formě napomenutí není možné uložit, jelikož by to bylo v rozporu právě s ust. § 18 odst. 3 citovaného zákona. Pro úplnost správní orgán uvádí, že i pokud by bylo možné správní trest ve formě napomenutí uložit, v nyní posuzované věci by napomenutí ukládáno nebylo, a to zejména s ohledem na povahu přestupku spáchaného účastníkem řízení ve smyslu ust. § 37 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán proto s ohledem na výše uvedené vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné v daném případě uložit správní trest ve formě pokuty.

Za přestupek dle ust. § 91 odst. 1 písm. f) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91 odst. 14 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Stanovení výše pokuty v mezích zákona je věcí správního uvážení správního orgánu, které se v konkrétním případě odvíjí od posouzení skutkových okolností daného případu. Dle judikatury českých soudů musí

konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobných jednání odradila i jiné nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníkovi řízení. Zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře pachatele přestupku, aby v něm byla obsažena jeho represivní funkce, aniž by byl pro účastníka řízení likvidační.

Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Při stanovení výše pokuty se správní orgán zabýval otázkou způsobu spáchání přestupku a okolnostmi, za kterých byl spáchán. Přestupek byl spáchán nečinností či opomenutím účastníka řízení, když Úřadu nepředložil regulační výkazy 31, 32-AP a 31, 32-CL a) za rok 2016 do 30. dubna 2017, resp. 2. května 2017, tj. nejbližší následující pracovní den.

Správní orgán při stanovení výše pokuty přihlédl také k významu a rozsahu následku přestupku. Regulační výkazy jsou Úřadem využívány pro zpracování statistik, které slouží jako podklady pro stanovení obvyklých cen v jednotlivých cenových lokalitách a pro další kontroly a správní řízení vedená Úřadem. Pokud pak Úřad neobdrží regulační výkazy od všech držitelů licencí na výrobu nebo rozvod tepelné energie, resp. i od ostatních držitelů licencí, kterým energetický zákon povinnost předkládat regulační výkazy ukládá, nemá Úřad dostatek podkladů a informací pro zpracování výše uvedených statistik, které následně využívá k plnění své pravomoci v oblasti regulace energetických odvětví ve smyslu ust. § 17 odst. 6 písm. d) energetického zákona a ust. § 19a téhož zákona. Uvedené však již bylo hodnoceno u materiální stránky vytýkaného přestupku.

V neposlední řadě se správní orgán zabýval zjištěnou délkou trvání protiprávního stavu. Účastník řízení byl povinen předložit Úřadu regulační výkazy za rok 2016 do 30. dubna 2017, resp. 2. května 2017, tj. nejbližší následující pracovní den. Jelikož je účastník řízení v prodlení s předložením regulačních výkazů po relativně dlouhou dobu od 3. května 2017 do 22. srpna 2017, tj. po dobu téměř 4 měsíců, přihlédl správní orgán k této skutečnosti jako k mírně přitěžující okolnosti.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. V tomto případě je třeba zohlednit, že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil právní předpis ve věcné působnosti Úřadu poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

Správní orgán při stanovení výše pokuty rovněž přihlédl ke skutečnosti, že účastník řízení do dne vydání tohoto rozhodnutí předložil (dne 4. října 2017) Úřadu regulační výkazy 31, 32-AP a 31, 32-CL a) za rok 2016, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

Ve smyslu ust. § 39 a ust. § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky již správnímu orgánu nejsou v posuzované věci žádné další polehčující či přitěžující okolnosti známy.

K námitce účastníka řízení týkající se výše pokuty správní orgán uvádí, že pokuta není ukládána podle velikosti subjektu (pachatele), např. co do zaměstnanecké základny, ale podle závažnosti a škodlivosti daného přestupku. Správní orgán však je při ukládání pokuty povinen přihlídnout k majetkovým a osobním poměrům pachatele, což dále v odůvodnění činí.

Na druhou stranu však správní orgán konstatuje, že účastník řízení bez ohledu na svou „velikost“ je držitelem licencí na výrobu a rozvod tepelné energie, a jako takového na něj dopadá mimo jiné i povinnost stanovená ust. § 11 odst. 1 písm. m) energetického zákona, tj. povinnost mít k plnění svých práv a povinností k dispozici potřebné lidské, technické a finanční zdroje. Nedostatek těchto zdrojů pak nemůže být hodnoceno ve prospěch účastníka řízení například při ukládání pokuty, naopak může být hodnoceno jako přestupek dle ust. 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona.

Představa účastníka řízení o ideální výši pokuty, tj. „v řádu jednotek tisíců korun“, jak uvádí ve svém vyjádření označeném jako „Doložení podkladů k majetkovým poměrům a vyjádření účastníka k č. j. 08804-4/2017-ERU“ ze dne 14. září 2017, nemůže být pro správní orgán směrodatná. Správní orgán uložil pokutu v dolní hranici zákonného rozmezí, a to v setinách promile její horní hranice.

Co se týče osoby pachatele přestupku, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt (přestupek) je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

Správní orgán se tedy zabýval otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů předložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Účastník řízení na vyzvu Úřadu (tj. Vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a doložit aktuální majetkové poměry, č. j. 08804-4/2017-ERU) předložil podklady týkající se jeho aktuálních majetkových poměrů. Dle zaslaného Výkazu zisku a ztráty dosáhl účastník řízení v roce 2016 výsledku hospodaření před zdaněním ve výši [REDAKCE] Kč, přičemž provozní výsledek hospodaření účastník řízení vykázal ve výši [REDAKCE] Kč a tržby z prodeje výrobků a služeb ve výši [REDAKCE] Kč. Účastník řízení rovněž zaslal Úřadu Výkaz zisku a ztráty ke dni 30. června 2017, dle kterého účastník řízení dosáhl výsledku hospodaření před zdaněním ve výši [REDAKCE] Kč, přičemž provozní výsledek hospodaření účastník řízení vykázal ve výši [REDAKCE] Kč a tržby z prodeje výrobků a služeb ve výši [REDAKCE] Kč.

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké přísluší účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře pachatele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl

pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele, že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro pachatele odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

Likvidační pokuta ve vztahu k podnikajícím osobám je dle judikatury taková, která je způsobilá pachateli sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží. O zjevně nepřiměřenou výši sankce nejde v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí. Rovněž je nutno přihlídnout k tomu, že majetkové poměry pachatele nejsou jediným kritériem pro stanovení výše pokuty, nicméně sankce by neměla být vzhledem ke svému účelu nepřiměřená.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. dubna 2015, č. j. 4 As 236/2014-85, vyplývá, že ani záporný výsledek hospodaření by nebyl překážkou pro uložení pokuty a neznamenal by ani, že uložená pokuta je likvidační. Je totiž třeba hodnotit celkovou situaci účastníka řízení jakožto právnické osoby. Přičemž správní orgán dodává, že účastník řízení dosahuje dle Výkazu zisku a ztráty ke dni 30. června 2017 kladných výsledků hospodaření.

Z položky Výkony za rok 2016 ve výši ██████████ Kč ve Výkazu zisku a ztráty za rok 2016 a také z položky Výkony ke dni 30. června 2017 ve výši ██████████ Kč je zřejmé, že rozsah podnikání účastníka řízení je střední a že jeho osobní a majetkové poměry i přes vykazovanou ztrátu (dle Výkazu zisku a ztráty v roce 2016) jsou dobré, tudíž je účastník řízení schopen unést i uložení pokuty ve výši, jež mu byla v této věci uložena. Správní orgán tedy neshledává uloženou pokutu, i s ohledem na to, že pokuta byla uložena u spodní hranice zákonné sazby, v likvidační výši pro účastníka řízení.

Po zvážení všech skutkových okolností případu, jakož i po zvážení všech polehčujících a přitěžujících okolností a majetkových poměrů účastníka řízení, stanovil správní orgán účastníkovi řízení pokutu ve výši, jež je uvedena ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tj. u samé spodní hranice zákonné sazby. Správní orgán má za to, že pokuta ve stanovené výši naplňuje jak funkci preventivní, tak funkci odstrašující.

Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetického zákona. Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

S odkazem na ust. § 46 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky je uložena pokuta, stejně tak jako náklady řízení, splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí nabylo právní moci.

VI. Náklady řízení

Souběžně je výrokem III. tohoto rozhodnutí ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je dle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který byl uznán vinným, resp. který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výtěžku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Lukáš Kugler, v. r.
vedoucí oddělení správních řízení Ostrava